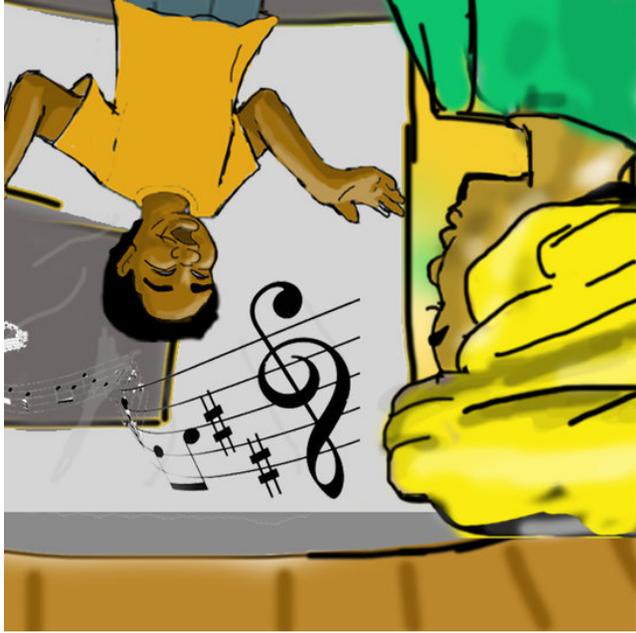

Пісня Сакімі

✎ Ursula Nafula
👤 Peris Wachuka
📖 Natalia Nalavko
🗣️ ukrainsk
|| nivå 3

Barnebøker for Norge

barnebok.no

Пісня Сакімі

Skrevet av: Ursula Nafula

Illustrert av: Peris Wachuka

Oversatt av: Natalia Nalavko

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebok.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

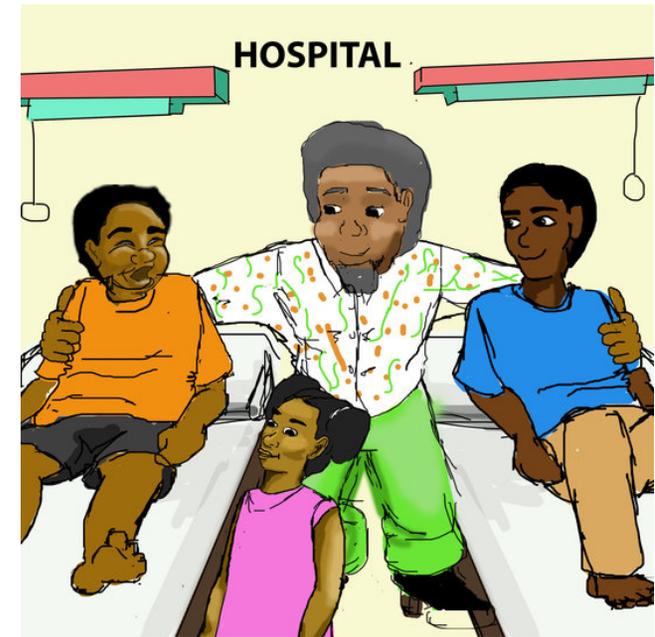
Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 4.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/deed.no>

Сакіма жив із батьками і своєю чотирирічною сестрою у маленькій хаті, дах якої був покритий травою. Вони жили на землі багача у кінці алеї.

Багач був дуже щасливий знову побачити свого сина. Він винагородив Сакіму за те, що хлопець його втішав. Багач завіз свого сина і Сакіму у лікарню, щоб Сакіма міг знову бачити.

Коли Сакімі було три роки, він захворів і осліп. Сакіма був дуже талановитий.

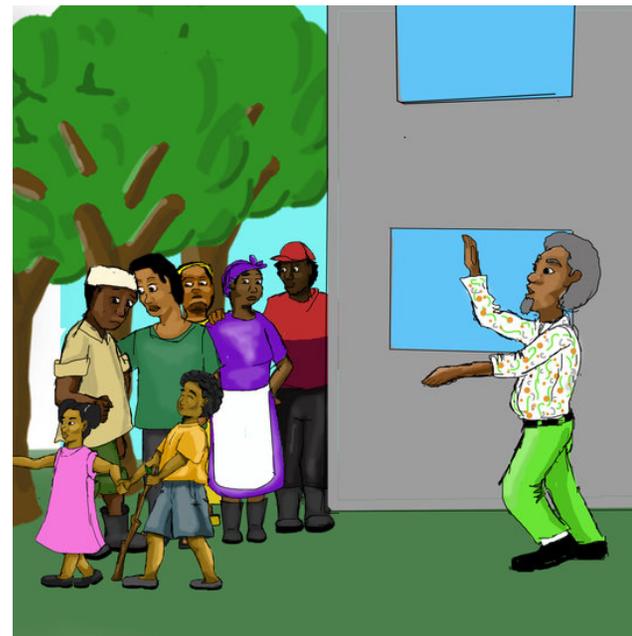

У цей час з'явилося двоє чоловіків, які несли косяк на ношах. Вони знайшли сина батача, побитого на узбіччі дороги.

Сакіма робив багато такого, що шестирічні хлопці не роблять. Наприклад, він міг сидіти із старійшинами села і обговорювати важливі справи.

Сакіма закінчив співати і вже хотів іти. Але багач вибіг на вулицю і сказав: “Будь ласка, заспівай ще раз.”

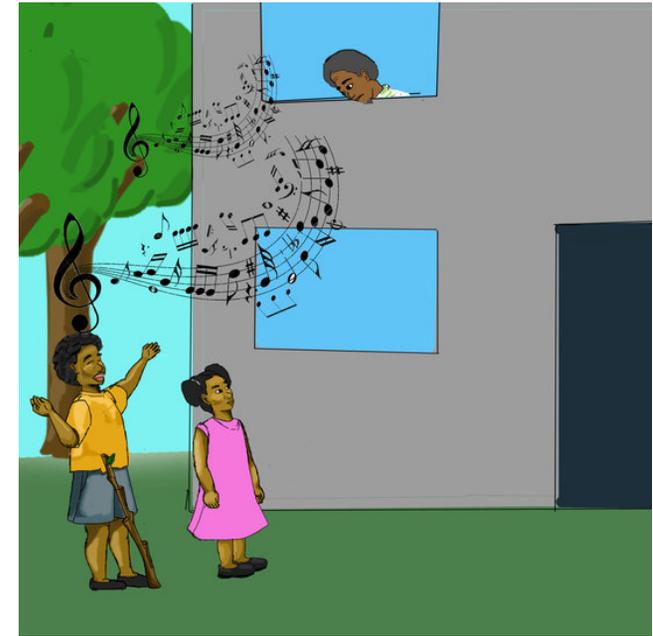
Батьки Сакіми працювали на барача.
Вони йшли з дому рано вранці!
Поверталися пізно ввечері. Сакіма
залишався вдома із своєю маленькою
сестрою.

Робітники перестали працювати. Вони
слухали чудову пісню Сакіми. Але один
чоловік сказав: "Ніхто не міг утішити
нашого господаря. Чи цей сліпий
хлопець думає, що він це зможе
зробити?"

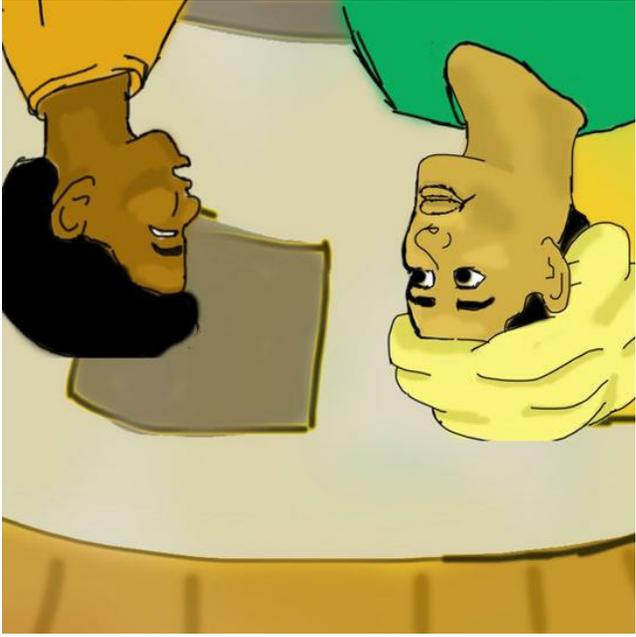

Сакіма любив співати. Якось мама запитала його: “Звідки ти знаєш ці пісні, Сакімо?”

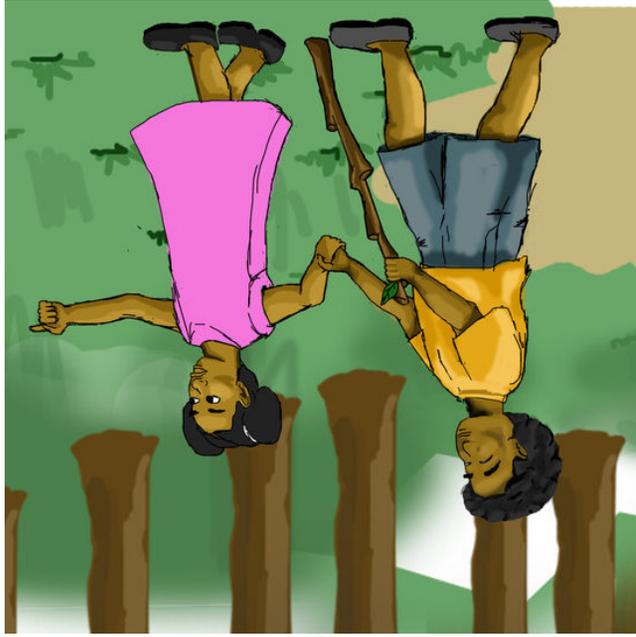

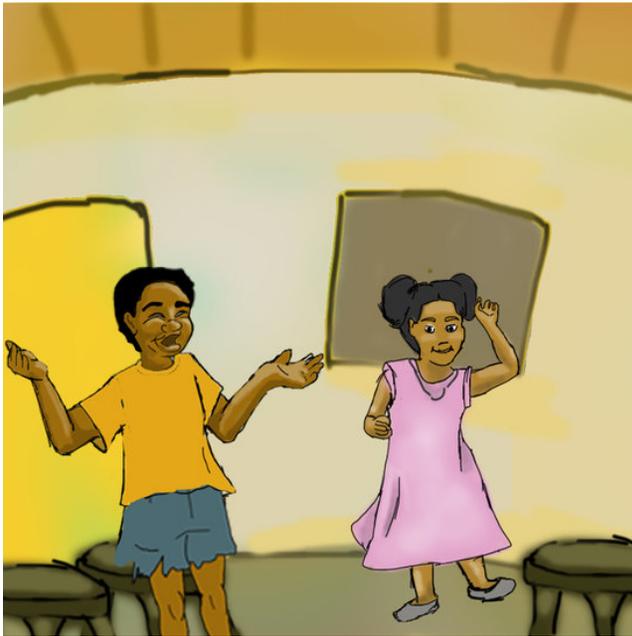
Він став під великим вікном і почав співати свою улюблену пісню. Скоро у великому вікні з'явилася голова багача.

Сакіма відповів: "Вони самі приходять,
мамо. Я чую їх у своїй голові і тоді
співаю."

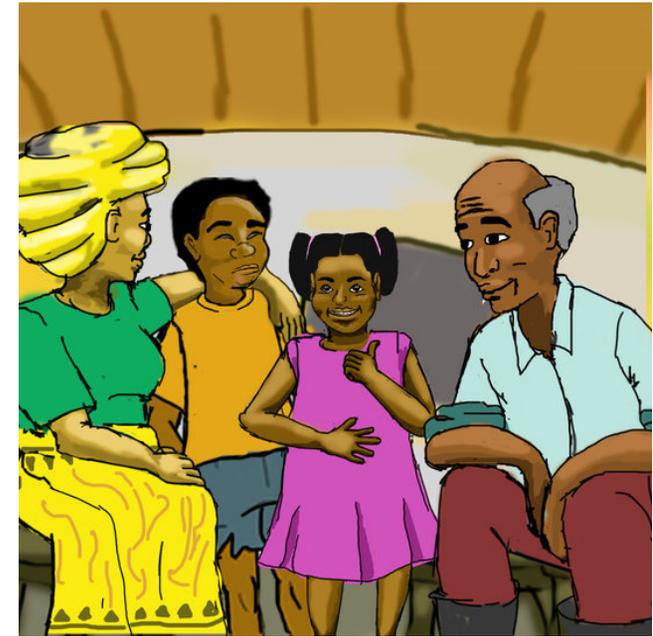

Наступного дня Сакіма попросив свою
маленьку сестру провести його до
будинку багача.

Сакіма любив співати своїй сестрі, особливо, коли вона була голодна. Його сестра слухала, як він співав свою улюблену пісню. Вона завжди погойдувалася під заспокійливу мелодію.

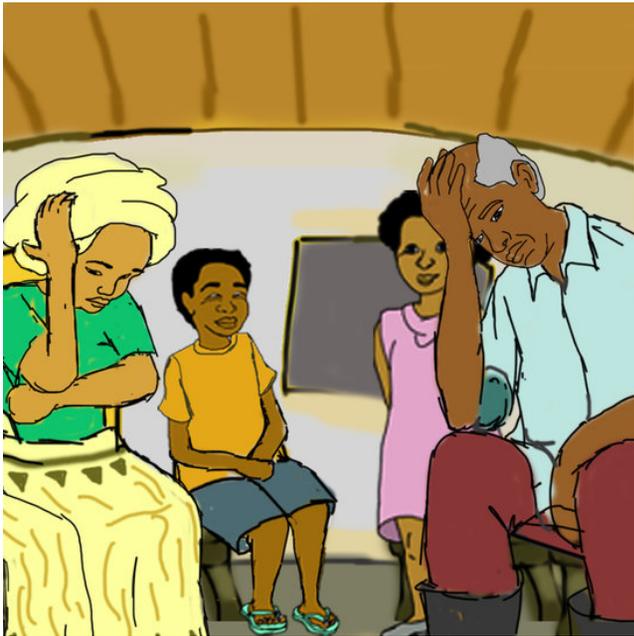
Проте, Сакіма не здавався. Його маленька сестра підтримала його. Вона сказала: "Пісні Сакіми заспокоюють мене, коли я голодна. Вони заспокоять і багача також."

“Заспівай ще раз, Сакімо, заспівай,” -
благала його сестра. Сакіма
погоджувався і співав цю пісню знову і
знову.

“Я можу йому заспівати. Можливо, він
буде знову щасливим”, - сказав Сакіма
батькам. Але його батьки заперечили
йому: “Він - дуже багатий, а ти - лише
сліпий хлопчик. Думаєш, твоя пісня йому
допоможе?”

Одного вечора, коли батьки повернулися додому, вони були дуже мовчазні. Сакіма знав, що щось не так.

“Що трапилось, мамо, тату?” - запитав він. Сакіма дізнався, що син багача пропав. І чоловік був дуже засмучений і самотній.